

Publicerad 2017-10-01 01:00 av Hopplös själ

Förlorad är jag.....

Elden lockar mig i trans
kvällen har sin egen dans

Mörkret bäddar in min saknad
i silkestrådar av finaste sorg
de kittlar min hud som gråter

gråter
röda tårar
som inte orkar
stelnar stilla i brasans sken

sitter stilla i tävlan
med stjärnors ohörbara frågor
vad finns bortom sammetssvart natt?
väntar fuktig myllas eviga mörker?

orkar mitt inre leva
till ljusets
sista stilla timma?

Livsgnistan flyter stilla ut
på betongens oförlåtliga
kalla
stumma
hårdhet

en vindil kilar längs sprickors lust att blomma
men dör ut i kantens sista ristning

ristat är även min tynande sång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hopplös själ med Poeter.se id #97347 innehar upphovsrätten